

BRASIL ES CONVERTEIX EN LÍDER ENERGÈTIC MUNDIAL

El gegant amazònic és un dels països més desiguals de la regió
en el repartiment de la riquesa

Maximiliano Sbarbi Osuna

10/09/2009

Observador Global

www.rebellion.org

De productor pioner en biocombustibles a gran exportador de Petrolí. L'explotació dels nombrosos jaciments descoberts en l'últim any i mig, a la costa atlàntica de Brasil, permetrà que aquest país pugui superar ràpidament la crisi econòmica. Amb vent a favor, fomentant les inversions i evitant les especulacions, el gegant llatinoamericà podria créixer i posicionar-se encara millor entre els països influents del món. Però de res li serviria el "progrés" si no escurça l'enorme escletxa que separa a rics i pobres, i que el fa un dels països més desiguals de la regió.

Mentre Estats Units debat si ha de quantificar la seva producció interna de petroli per reduir les importacions, tot i l'impacte ecològic que aquesta mesura pot produir, Europa ha d'esforçar-se més per aconseguir el subministrament de gas i petroli que sostingui a les seves indústries. En tant que Xina comença a mostrar signes de recuperació -pel que ha de buscar desesperadament un major abastiment d'energia per augmentar la seva producció- Japó, amb menors reserves, es troba en la mateixa dificultat.

No hi ha dubte de que el món industrialitzat té cada cop més dificultats de provisió energètica, per això aquest és el moment propici pel desplegament dels països emergents.

L'explotació dels nombrosos jaciments de gas i petroli descoberts en l'últim any i mig, a la costa atlàntica de Brasil, permetrà que aquest país pugui superar ràpidament la crisi econòmica.

Actualment Brasil constitueix la desena economia mundial, és el desè consumidor d'energia i el quinzè productor. Sense quantitats significatives de petroli fins les recents troballes, Brasil va centrar la seva indústria energètica en els últims vint anys en desenvolupar etanol. Al voltant del 70 per cent de la producció mundial de biocombustibles està repartida entre Brasil i Estats Units.

La decisió política del govern de Lula de mantenir-se al marge de la OPEP (Organització de Països Exportadors de Petrolí) li atorgaria a Brasil la independència de les decisions especulatives entorn a l'augment o disminució de la producció per regular el preu.

L'existència de la OPEP té el seu costat positiu, ja que unifica les polítiques petrolieres i evita que els països consumidors tendeixin a abaixar el preu, el que provocaria la ruïna dels productors. Però moltes vegades la OPEP cau en especulacions que acaben sent contraproductes, com per exemple situar el preu del barril a 150 dòlars a mitjans de l'any

passat.

El capital internacional destaca que tot i que Brasil es converteixi en un dels principals productors, les companyies estrangeres podran continuar invertint lliurement en el sector energètic brasiler.

SOCIETAT AMB XINA

Però els nous jaciments estaran reservats a la companyia nacional Petrobras, amb una gran aportació de l'estatal xinesa Sinopec. En l'actualitat, un conveni de subministrament entre Petrobras i Xina se situa en els 160 mil barrils de petroli diaris.

D'acord amb el govern de Brasilia, amb l'arribada d'un crèdit procedent de Xina d'uns 10 mil milions de dòlars, la provisió brasilera augmentaria a 200 mil barrils diaris durant els propers deu anys.

El creixement de Petrobras, que té inversions a tot el continent americà i en varis països d'Àfrica, es va anar construint degut a l'escassetat de petroli de Brasil, el que el va portar a buscar altres llocs de subministrament.

Amb el nou escenari, l'Estat brasiler, que té un 40 per cent de la societat de Petrobras, no només exportarà petroli, sinó que li agregarà valor al industrialitzar-lo, refinar-lo i elaborar els seus productes derivats.

CONSTRUCCIÓ DEL LIDERATGE

Després de la crisi de 1999, l'economia brasilera va créixer ininterrompudament durant quasi una dècada fins la profunda desacceleració provocada pel col·lapse financer internacional. Com en molts països de la regió, l'exportació de matèries primes va ser el motor que va produir el creixement de la balança comercial.

Tot i l'actual contracció econòmica mundial, Brasil va aconseguir posicionar-se com un líder de pes entre els països emergents. Les fites polítiques internacionals del govern de Lula consisteixen en exercir el rol de representant de la regió llatinoamericana davant el món, desplaçant a Mèxic i superant a Venezuela.

Lula va anar més enllà i durant l'última cimera del G8 (el grup dels Estats més industrialitzats) va sostenir que la recuperació econòmica mundial es produirà dins del G20, el conjunt de països emergents que exerceixen una influència a nivell regional, entre els que s'hi troben a més de Brasil, Argentina, Mèxic, Rússia, Sud-àfrica, Índia i Xina.

Per altra banda, Brasil va deixar de ser un país deutor del FMI per convertir-se en membre amb dret a prendre decisions dins de l'organisme, amb l'aportació de divises, que el van salvar de l'enfonsament. La pressió que exerceix Brasilia per aconseguir un seient permanent al Consell de Seguretat de les Nacions Unides té el vist-i-plau de països socis, com per exemple França, el que el posicionaria a la cima del lideratge internacional.

Però a nivell intern Brasil té varis deutes pendents, principalment amb el desenvolupament social. La diferència entre rics i pobres el fa un dels països més

desiguals de la regió.

Respecte el futur, es preveu un augment dels preus de les matèries primes i un moderat increment de la cotització del petroli, el que podria ser aprofitat per Brasil per ubicar-se en un lloc privilegiat de l'economia mundial.

Alguns analistes prediuen que pel 2017 Brasil pot arribar a ser la octava economia del món si sap aprofitar aquesta onada productiva energètica. Però ha d'allunyar el risc especulatiu, el que produiria un enfonsament del preu del petroli i endarreriria la recuperació del gegant llatinoamericà.